

DOBŘÁ VODA

deníček doma

Historicky první číslo časopisu dětí z Dobré Vody!

Červen 2011

Víte...

- ...vše o panelovém domě?
- ...jak udělat bubny?
- ...vše o tanečním souboru?
- ...jak to vypadá ve vesnici Nová Farma?
- ...jaké fotky nafotili vaši kamarádi?
- ...jaké obrázky jste nakreslili?

To vše a ještě mnohem více v tomto časopise!

OBSAH

<i>Úvodník.....</i>	<i>3</i>
<i>Kdo je kdo?.....</i>	<i>4</i>
<i>Zprávy a aktuality.....</i>	<i>5</i>
<i>Reportáže.....</i>	<i>6</i>
<i>Dobrá Voda v dětských fotografiích.....</i>	<i>13</i>
<i>Dobrá Voda v dětských kresbách.....</i>	<i>16</i>
<i>Recenze.....</i>	<i>17</i>
<i>Pohádky dobrovodských dětí.....</i>	<i>18</i>
<i>Strašidelné příběhy.....</i>	<i>21</i>
<i>Hříčky.....</i>	<i>23</i>
<i>Jak na to.....</i>	<i>25</i>
<i>Kuchařka.....</i>	<i>26</i>

ÚVODNÍK

Jak a proč to celé vzniklo

Před dvěma lety skupina studentů jistého pražského gymnázia Přírodní Škola natáčela s dětmi z Dobré Vody animované filmy. Ano, byli jsme to my. Možná si na to někteří z Vás, co jste v Dobré Vodě doma, pamatujete. Moc se nám tu tehdy líbilo, a proto jsme s výběrem místa letošního školního projektu neváhali a vybrali jsme si zase Dobrou Vodu. Napadlo nás, že by bylo celkem fajn udělat časopis, který by zachytil dynamiku zdejšího dění a kreativitu místních dětí. Zeptali jsme se dětí, jestli by chtěly takový časopis dělat, a reakce byla více než uspokojivá. Po pár dnech (nebo snad hodinách?) se do toho děti zažraly a začaly prakticky samovolně vznikat opravdu velice zajímavé věci. Jmenovitě jsou to třeba Pohádky Kuby Berky, nebo reportáže ze všeho možného. Dále stojí za zmínku sólo Vlastíka Olaha, které by se dalo poměřovat se sóly profesionálních kytaristů - a to měl Vlasta kytaru v ruce podruhé v životě!

A teď, čím je časopis Dobrá Voda denně doma a proč ho číst? DVDD je časopis, který dělají z většiny dobrovodské děti. Byl, je a bude NEPRODEJNÝ. Dočtete se v něm mnoho zajímavých a užitečných informací okolo dění v Dobré Vodě, České Republice, v celém světě a dokonce i ve vesmíru! Dále Vás hodláme zásobovat kreativními pohádkami dobrovodských dětí, jejich výtvarnými díly - a to jak skvostnými obrazy, tak téměř profesionálními fotkami - luštěnkami, křížovkami a hororovými příběhy z paneláku a jeho okolí. Je víc než ve vašem zájmu si domů pořídit alespoň jeden výtisk DVDD, ať je u vás Dobrá Voda Denně Doma denně doma!

Nám se to, co jsme zatím společně vytvořili, velice líbí, a proto budeme rádi, když budete s tvorbou časopisu dále pokračovat.

Za studenty Přírodní školy napsal Jindra Prošek

Historie Dobré Vody

První písemná zmínka o Dobré Vodě je z roku 1233 kdy Dobrou Vodu koupil klášter Teplá. Další zmínka o dění v Dobré Vodě je z roku 1854, kdy byla založena škola pro zdejší obyvatele. V roce 1936 pak byla škola předělána na kancelář starosty, protože byla založena nová škola. Další zpráva o Dobré Vodě je z 4.10.1938, kdy při zabrání Sudet vstoupila nacistická vojska na území Česka. V roce 1945 bylo v Dobré Vodě nejvíce obyvatel za celou její existenci a to 298 osob, po odsunu Němců po druhé světové válce zde zůstalo 104 osob. Poté roku 1960 bylo zbouráno několik domů a postaven nový panelák. V roce 1998 zde přibyl nový Smírčí kříž. A v roce 2002 zde vzniklo sdružení Český západ.

Napsal: Jonatán Vnouček

Český západ

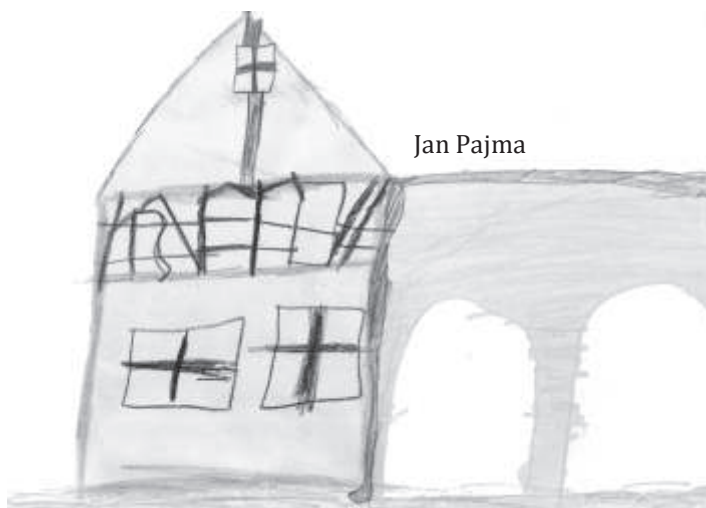
Český západ a jeho vznik byl podpořen trapisty z kláštera Nový Dvůr. Kdybyste chtěli jejich klášter navštívit, stačí se projít kousek za vesnici. Když poprvé přišli do Dobré Vody a viděli v jakém stavu vesnice je, rozhodli se s tím něco udělat. Proto pomohli se založením sdružení, které vzniklo 17. prosince 2001. Mezi zakládajícími členy byl Ján Dunčák, který je zástupcem dobrovodských obyvatel, Jan Lego a Karel Podsedník.

Ze začátku byla práce hlavně pro muže, kteří pomáhali při stavbě trapistického kláštera, postupně se ale začaly dělat i aktivity pro děti a ženy. Když přišla Jana Kosová, začala se více uplatňovat skupinová práce. Doufala, že tímto se můžete naučit své problémy řešit a postupně brát svůj život do vlastních rukou. Rok 2003 byl významný pro otevření krejčovské a tkalcovské dílny a na různých trzích se začaly prodávat výrobky dobrovodských žen, právě z těchto dílen. Také se otevřel internetový obchod, který tyto výrobky nabízí. Zřídila se i keramická dílna s kurzy keramiky. Panelový dům, ve kterém bydlíte, zakoupil Český západ od města Toužim v roce 2005. Jak víte, vašimi silami se dům povedlo opravit.

Český západ pro vás dělá mnoho aktivit, počínaje veřejnými brigádami až po hry s dětmi. Snaží se také zapojit dospělé do programů pro děti. Úspěchem sdružení je dobrá podpora ve vzdělání, přijetí několika lidí z Dobré Vody na střední školy a učiliště. Velkým pokrokem bylo také snížení nezaměstnanosti ze 100% (rok 2000) na 35% nezaměstnanost (rok 2009).

Snad bude občanské sdružení Český západ takto pomáhat i nadále v Dobré Vodě i v jejím okolí.

Napsala: Kristýna Volfová ve spolupráci s Aničkou Dunčakovou

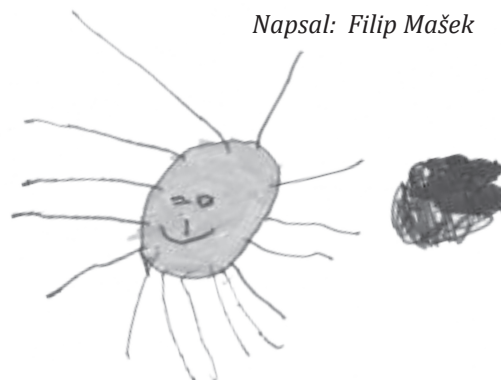

Jan Pajma

Gymnázium Přírodní škola

A kdo jsou ti, co tu s vámi před dvěma lety vytvořili úžasné animované filmy a letos časopis? Jsme studenti pražského gymnázia Přírodní škola. Naše gymnázium dává důraz na to, že ne vše se člověk naučí ve školních lavicích, a proto děláme mnoho nejrůznějších projektů. Například vždy na konci roku se přestaneme učit a vyjedeme do určité oblasti kde provádíme výzkumy anebo právě to, co jsme dělali u vás, zde v Dobré Vodě.

Napsal: Filip Mašek

Fotbalový turnaj

V sobotu 11.6. se odehrál fotbalový turnaj v Dobré Vodě. Zúčastnili se ho tři týmy: Žraloci, FC Bastardi a Orlí. Hrál se jednou deset minut. Turnaj začal ve 14:00 zápasem Žraloků a Orlů, tento zápas se rozhodl až na penalty. Vyhrál tým Orlů. Vítěznou branku vstřelil Adam Drmota. Poté následoval zápas FC Bastardi vs orlí Bastardi vyhráli 4:3. Potom následoval exhibiční zápas, Dobrá Voda vs. Přírodní škola. Zápas se hrál dvakrát sedm minut. Po dlouhém a úporném boji se zápas rozhodl na penalty. Po skvělých výkonech brankářů na obou stranách nakonec vstřelil gól Adam Drmota z týmu Přírodní školy.

Napsal: Patrik Berki

Taneční soutěž v Táboře

Vyjížděli jsme v 8 hodin ráno. Cesta byla náročná. Jeli jsme vlakem. Do Tábora jsme dorazili tak kolem jedné hodiny. Město Tábor je zajímavě a tetě Kláře se tam líbilo. Ostatní taneční soubory na soutěži se od nás dost lišily. Ale tancovaly hezky, trochu chaoticky. Říkali nám, že jsme více sešraný a že to máme víc nacvičené. Tancovali jsme v kulturním centru. Vevnitř byla špatná organizace, protože se tam smělo kouřit a pít. Byli tam děti, které to musely snášet. Špatně se tam dýchalo. Hodně nám všichni říkali, že jsme jiný, ale v dobrém slova smyslu. Moc se mi líbil cikánský verbuňk. A další zajímavá věc byla, že jeden soubor tancovala tak, že si k tomu zpíval. Já jsem si myslela, že nemají cédéčko. Zeptala jsem se jich jestli nechtějí pučit, že tu jejich skladbu mám. Ale oni řekli, že je to naschvál. Nakonec jsme byli čtvrtý ze šesti. Sice jsme se neumístili třetí, ale ostatním jsme to přáli. Jeli jsme tam kvůli poznání jiných tanečních sestav, ne proto, abychom vyhráli.

Pozvánka na festival Teplá tančí

Bude se konat taneční vystoupení souboru V.I.P – Dobrá Voda. Festival se bude konat 17. června 2011 od 14:00 do cca 17:30. Všichni jste zváni do kulturního domu Žižkova 345, Teplá.

Program festivalu:

- 14:00 hod – zahájení taneční přehlídky
- 1. část – jednotlivá vystoupení,
- divadlo z Dobré Vody (Český západ o.s)
- přestávka
- 2. část – jednotlivá vystoupení
- cca 17:30 hod – ukončení přehlídky

Kdo zde bude vystupovat?

- Khamoro o.s. – Chodov
- Lačo Jilo – Cheb
- Český západ o.s. – Dobrá Voda
- FS Stázka – Teplá
- ZŠ a ZŠP z Teplé, Toužimi a Bochova
- Savoro Roma – Sokolov

Napsali: Timea Pražáková a Klára Berkyová

Klaudie Kováčková

Je to v nás!

Taneční soubor V.I.P.

Ahoj, jmenujeme se Český západ, nebo V.I.P. Jsme z dobré vody u Toužimi. Jsme taneční soubor. V souboru jsme 4 holky a 4 kluci. Tancujeme latinskoamerické, břišní a cigánské tance i hip hop. Fungujeme už osm let. Naše lektorka je Klára Berkyová. Je i naše choreografka, ale my do choreografie přispíváme také. Některé kroky si okoukáváme z videí od zpěvaček jako je Shakira, Beyoncé, Ciara, Pussy Cat Dolls, atd. Nejčastěji tancujeme na černou muziku a romské písně a na hip hop. Aspoň čtyřikrát do měsíce v létě jezdíme na různé taneční festivaly, ale když je zima tak spíše nacvičujeme na sezónu. Našemu nejmladšímu členovi je 11 let a nejstaršímu 21 let. Tancujeme rádi a s chutí.

Naše nejbližší vystoupení se bude konat v kulturním domě v Teplé 17.6.2011 od 14:00 hodin.

Rozhovor s bývalou členkou: V.I.P. Margit

Kdy si začala tancovat?

Když mi bylo sedmnáct.

A kdy a proč jsi skončila?

Když mi bylo dvacet šest, šla jsem na mateřskou.

Proč jsi tancovala?

Bavilo mě to a baví. Bavilo mě jezdit na festivaly a ukazovat lidem, co umíme, jakou máme energii. Dělali jsme to, abychom se vyřádily. Jen jsme zapnuly písničku a ono to přišlo samo. Je to v nás...

Chtěla bys ses vrátit?

Jo.

Jak jste si vymýšlely kroky?

Všechny kroky jsme si vymýšlely samy, ne podle videí. Dělaly jsme to, co je v nás. Líp jsme se cítily, když jsme si to vymýšlely samy.

Připravily: Timea Pražáková, Gábina Berkyová. Tereza Dunčerková

Mám vnuka místo zvířete

Rozhovor s panem Ducampem a jeho vnukem Janem

V rámci přípravy na odjezd do Nové Farmy si Eliška Dunčková a Klárka Berkyová chtěly vyzkoušet svoje vymyšlené otázky. Spolu jsme tedy obcházely vesnici a zaklepaly jsme i na dveře vašeho německého souseda, pana Ducampa. Přišel nám hned otevřít, a protože neumí moc česky a my zas německy, zavolal si na pomoc svého vnuka Jana, který všechno překládal. Pan Ducamp pomáhal při stavbě altánku, cesty u paneláku a hodně zařídil i pro Ptačí stezku. Holky se ptaly, jestli mu tady třeba něco vadí. Nejdřív nevěděl, pak ale odpověděl: „Cesty nejsou spravené a město s tím nic nedělá. Taky rodiče nedávají pozor na děti, ty tady někde zahazují kola a tak. Ale líbí se mi, že tady máte různé akce, nejlepší jsou brigády.“ To se Eliška už začínala ptát:

Máte svojí zahradu nebo pole?
Zahradu? Máme. (smích)

Máte nějaké zvíře?

(Na tuhle otázku odpověděl jenom Jan.)

Ne. Jenom mě, ale to se moc nepočítá. (smích)

Jestli máte nějakou oblíbenou činnost?

Rád pracuji se dřevem.

Ještě, jestli máte přes babičku, dědečka a přes další babičku nějaké pohádky nebo vyprávění?

Jo, máme.

A mohl byste nám něco aspoň krátkého vyprávět?

Po téhle otázce nás oba zavedli do jejich domu a ukázali nám svazky básní a vyprávění. Jako první nám do rukou přišly básně jeho otce a Janova pradědečka o městě Heimald v Německu. Tam se (otec a pradědeček) narodil, a když přišla druhá světová válka, musel z něj odejít. Básně popisují jeho smutek.

Otázky připravila Eliška Dunčková, pomáhala Klárka Berkyová a Františka Simonová. Rozhovor zpracovala Kristýna Volfová.

Hájenska pod palbou otázek

Reportáž v keramické dílně

Klárku Berkyovou zajímalo, jak probíhá práce v Hájence. Nejprve tedy šla za Kamilou Součkovou, se kterou udělala rozhovor o keramice. Zjistila, že keramika v Dobré Vodě je už třetím rokem. Nejdřív se začaly dělat kroužky a pak přicházely i ženy do práce.

Začaly vyrábět keramické výrobky, které se později prodávaly na různých trzích v Karlových Varech nebo v Plzni.

Kamila se k práci v Českém západě dostala přes inzerát v novinách. „Přečetla jsem si v novinách, že tady existuje nějaký Český západ a nedalo mi to a přijela jsem se podívat.“

Odpověděla Kamila na Klárčinu otázku, jak se dostala k práci v Českém západě. Před prací v Českém západě pracovala s dětmi a jako učitelka.

Klárka se ptá Kamily:

A co tady v keramice děláš?

V keramice vedu kroužek pro děti, a pak tady pracujeme se ženama a vyrábíme mističky.

Baví vás to trochu, nebo víc?

Kdyby mě to nebavilo, tak to nedělám. Ráda vedu děti v keramice, pak budou něco umět.

Mohli jste si přečíst, že se Klárka dověděla o keramickém kroužku pro děti. Přišla do Hájenky, zrovna když se jeden konal. Udělala rozhovor s malou Karolínkou, a protože byla na kroužku s Karolínkou ale jenom Anička, tak jsme si řekli, že uděláme rozhovor s každou holčičkou. Je vidět, že Karolínka se hodně styděla a Aničku to nebavilo.

Nejprve se Klárka ptala Karolínky...

Baví tě to, když si tady na kroužku?

Jo.

A co teď vyrábíš?

Kreslím. Kolečka.

A chodíš sem pořád?

Jo.

Co nejraději vyrábíš?

Všechno.

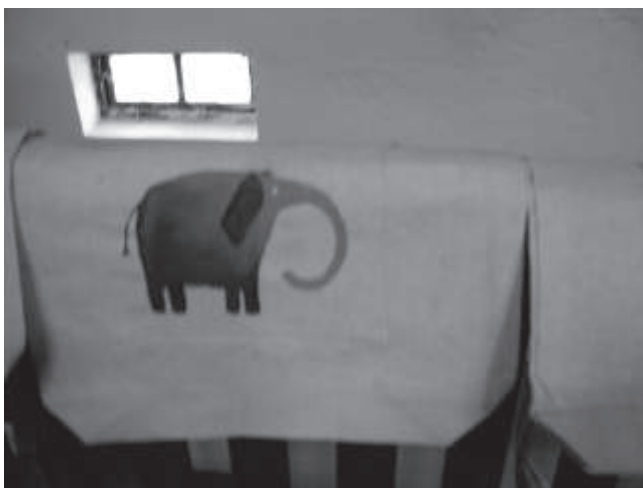
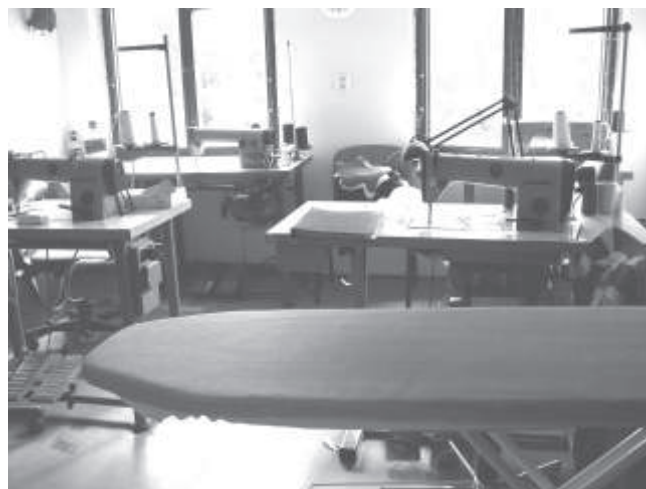
Připravila a zpracovala Klára Berkyová s Kristýnou Volfovou.

REPORTÁŽE

Reportáž z tkalcovny

Tkalcovna v Dobré Vodě vznikla na popud občanského sdružení Český západ, kvůli pracovním příležitostem pro místní obyvatele. Před dvěma měsíci se tkalcovna přestěhovala z domečku Českého západu do Hájenky, kde je kromě ní také keramická dílna. V tkalcovně pracují čtyři ženy, vyrábějí se zde kapsáře, zástěry, tašky nebo chňapky. Ženy zde práce baví, jistě je zajímavá, ale také náročná. Práce začíná v osm hodin ráno a trvá do čtyř hodin odpoledne. Zdejší výrobky se prodávají na trzích v širokém okolí a je o ně velký zájem. Hlavně v předvánočním období.

Klárku zajímalo pár věcí, tak se na ně zeptala Káti:

Jak dlouho tady šijete?

Tři měsíce.

A baví vás to?

No úplně strašně moc.

Co děláte úplně nejradši? Jako co nejradši šijete?

Nejradši šiju tady ty tašky, jo a tyhle zástěry. (ukázala na béžové tašky s potiskem a červené zástěry)

*Podklady pro reportáž připravila Klárka Berkyová
a Karel Vinš.*

Nakreslila Natálka Kováčová

Tam kde vítr fouká obráceně ***Reportáž z Nové Farmy***

Jak se žije v Dobré Vodě, to asi všichni víte. Nás zajímalo, jestli se život v Nové farmě nějak liší od dobrovodského. Nová Farma je kousek za Teplou. Napadlo nás, že bychom tam mohly udělat reportáž do dobrovodského časopisu *Dobrá Voda denně doma*. Den předtím jsme si sedly s Eliškou a vymyslely několik otázek, na které se budeme ptát

Panelový dům Nová Farma

různých lidí. Pak se domluvily s Klárkou, jestli by nám nedělala fotografkou a ta s radostí souhlasila. Druhý den jsme vyrazily hned, jak se holky vrátily ze školy. Všechny rozhovory jsme nahrávaly na diktafon, protože nikdo z nás neumí zapisovat rychlostí blesku, abychom to stihly.

Většina odpovědí se moc nelišila. Jen na otázku, jestli u nich někdo hraje na nějaké nástroje nebo jestli vůbec někoho takového znají z baráku, se našly odlišné odpovědi.

Reportérky

Někdo tvrdil, že v baráku nikdo takový neexistuje a jiný zase znal celou kapelu, co jezdí hrát po zábavách. Tady si můžete přečíst, co nám obyvatelé Nové Farmy pověděli.

Rozhovor s Kristýnou Mílkovou

Jak jste tady dlouho?

Já jsem tady patnáct let.

A za tu dobu co jste tady se to tu nějak změnilo nebo pořád stejná farma?

Pořád stejný.

Máte nějaká zvířata? Dyť jste měla takový malýho pejska?

No ted' ne. Oni mi ho vzali.

Oni vám ho ukradli? To jste ho nechala venku bez dozoru a někdo vám ho ukradl?

No jo.

Máte nějaké své pole nebo svá území?

Ne nic takovýho nemáme.

Na co se děti těší? Nebo na co se těšíte vy? Až vypadneme? (smích)

No já jsem se koukala na film.

Těšíte se třeba na prázdniny?

Ani nějak ne...

Netěšíte? A proč? Kvůli vysvědčení nebo kvůli tomu že děti budou doma?

No že děti budou doma.

A když děti jsou ve škole tak děláte co?

No já mám další děti.

No jo, vy vlastně máte malýho Honzíka, že jo? A kolik mu je?

Čtyři měsíce...

Máte nějakou oblíbenou činnost, když děti nejsou doma?

No většinou koukám na televizi.

Máte doma někoho, kdo třeba hraje na nějaké nástroje?

Ne od nás nikdo nehraje a ani nevím o někom jiném.

Jestli máte nějaké zaměstnání, nebo někdo a jestli se mu líbí?

Akorát můj muž.

REPORTÁŽE

A co dělá?

On dělá na technický.

A baví ho to?

Jo baví.

Děkujeme za rozhovor.

Rozhovor s Erikou Matášovou

Jak se v poslední době změnila Nová Farma?

Jak se změnila? No my tady dlouho nebydlíme...

A jak dlouho tu bydlíte?

Dva měsíce.

Co vám tady vadí, nebo se vám tady líbí?

Co nám tady vadí nebo se nám tady líbí? No je tu hezky. Líbí se nám tady. Někdy tu fouká vítr obráceně! (smích) Odpověděl muž, který stál vedle nás.

Máte tady nějaké akce?

Ne nevím o žádných. Zatím ne. Právě proto jsem se chtěla zeptat pani Dunčkové, jestli by tu nebyly nějaké kroužky. Mám jedenáctiletou dceru, že by na nějaké kroužky chodila. Na to tancování a tak. Jinak tu nic není...

Malí obyvatelé Nové Farmy

Máte tu nějaké území, třeba zahradu?

Ne, nemáme.

Těšíte se na prázdniny?

Na prázdniny...jó

Co děláte o prázdninách?

No většinou se pije rum. (smích) Odpověděl muž, který stál vedle nás.

Co děláte dopoledne, když jsou děti ve škole?

No takovej ten běžnej koloběh. Uklízení, vaře-

ní, praní a tak. Taky jsou někdy děti doma, takže úplně samy doma nejsme.

Hraje vám tu někdo na nástroje? Zpíváte si třeba večer?

No skoro všichni. Moje děti, kluci hrajou...

Všichni se umíme culit!

Na co hrajou?

Na kytary, na varhany...

A hrajou vám, třeba že se večer sejdete a jen tak si hrajete?

No jo ale teď nemaj nástroje...

A hrajou třeba po zábavách nebo na narozeninách?

Jo ty starší. Třeba teď hrajou na zábavě.

Máte nějaké zaměstnání?

Ne, zaměstnání nemám, protože jsme na mateřské.

Máte nějaké pohádky, které se dědí? Nebo nějaké příběhy, co vám třeba vyprávěli rodiče a vy to teď vyprávíte svým dětem?

Nepamatuju si právě žádný a ani na to není tolik času.

Děkujeme za rozhovor.

Rozhovor s Lucií Fiklíkovou

Jak se změnila Nová Farma v této době?

Nic moc holka, jenom k horšímu.

Co vám tady vadí nebo se vám tady líbí?

Vadí mi tu, že jsou tady blbí lidi.

Máte tu nějaké akce?

Ne nic.

REPORTÁŽE

Máte nějaká zvířata? Vyjmenujte nám pár lidí, co tady mají zvířata, jako třeba psa nebo kočku.
No my máme morčata, želvu, Lolu, strejdu Vajču – to je taky zvíře (smích)

Na co se děti nejvíc těší,
No určitě na prázdniny.

A co dělají děti o prázdninách?
No nic moc. Občas se prostrídají mezi sebou, jako že chodí na návštěvy.

Kolik let tady žijete?
Já osobně asi dvacet.

Oblíbená činnost, co děláte, když děti nejsou ve škole?
Klid, klid.

Jestli tady někdo hraje na nástroje nebo má nějakou kapelu?
Strejda Roman

Maminka s dítětem

A na co hraje?
Na varhany. No to je můj bratránek. Normálně maj svojí kapelu.

Jestli tady má někdo nějaké zaměstnání a jestli ho baví?
Strejdu Vajču to asi baví.

A co dělá?
Všechno možný. Na statku. Sekaj trávu ...to co de.
Děkujeme za rozhovor.

Rozhovor s Veronikou Tel'vákovou a Miroslavou Gandíkovou

Jak se změnila Nová farma v této době?
Špatně.

Co vám tady vadí a co se vám tady líbí?
Tady nám se nelíbí nic.

No už tady žijete leta, ne?

Doma u Veroniky

No jo, sedm let tady žijeme.
Na co se těšíte vy nebo na co se těší děti?
No na prázdniny.

A co děláte o prázdninách?
Jedem do Chorvatska.

Co děláte dopoledne, když děti nejsou doma?
Sedíme, pijeme kávu, koukáme na televizi. Je klid.
Jestli máte nějaké generační pohádky? Co vám třeba vyprávěli rodiče a vy to teď vyprávíte dětem?
Já už mám velký děti.

Rozhovor s paní Berkyovou

A vyprávěla jste jim něco?
Ne. Já jsem děti strašila, když nechtěli spát.
Děkujeme za rozhovor.

Připravily: Eliška Dunčková, Klára Berkyová, Františka Simonová

DOBRÁ VODA V DĚTSKÝCH FOTOGRAFIÍCH

Jedno krásné odpoledne jsme vzali foťáky a spolu s Klárkou, Vlastíkem a Kubou vyrazili do lesa. Každý dostal svůj vlastní přístroj a fotil. Všem to šlo perfektně. Nakonec dostaly děti foťáky domů. Na jeden den byl jejich a měly fotit všechno, co je zajímalo. Nyní zde vidíte výsledek-sérii krásných a povedených fotek od dětí. Pěknou podívanou!

Kuba a jeho kamarád (*Jakub Berky*)

Dva pišišvoři (*Vlasta Olah*)

Před domem (*Klára Berkyová*)

Velkej a malá (*Klára Berkyová*)

Oprava auta (*Vlasta Olah*)

Cilka a Ivetka (*Jakub Berky*)

DOBRÁ VODA V DĚTSKÝCH FOTOGRAFIÍCH

Jindra a kytara (*Jakub Berky*)

Monika (*Jakub Berky*)

Malování (*Klára Berkyová*)

Člověk (*Vlasta Olah*)

Bubenice (*Eliška Dunčková*)

Smích (*Vlasta Olah*)

DOBRÁ VODA V DĚTSKÝCH FOTOGRAFIÍCH

Tancujem (*Jakub Berky*)

Slon (*Jakub Berky*)

Traktor Zetor (*Vlasta Olah*)

Ve škole (*Vlasta Olah*)

Pes (*Vlasta Olah*)

Sedíme (*Vlasta Olah*)

DOBRÁ VODA V DĚTSKÝCH KRESBÁCH

Ivetčina rodina

Adresa: Dobrá Voda 48 u Toužimi
Dobrá Voda je blízko Toužimi.

Moje rodina:

Táta, máma, Ivetka, bratříček Vlasta, bratr Lili, bratr Bohouš, sestřenice Bětko,
sestřenice Liliánka, manžel Bětky Ondra, bratr Tonda.

Blek je můj pes a slepice a kohouty a králík a kuřátka.

Vytvořila: Ivetka Olahová

Nakreslila Ivetka Olahová

Nakreslila Klauďie Kováčová

Crazy Wolf (energy drink)

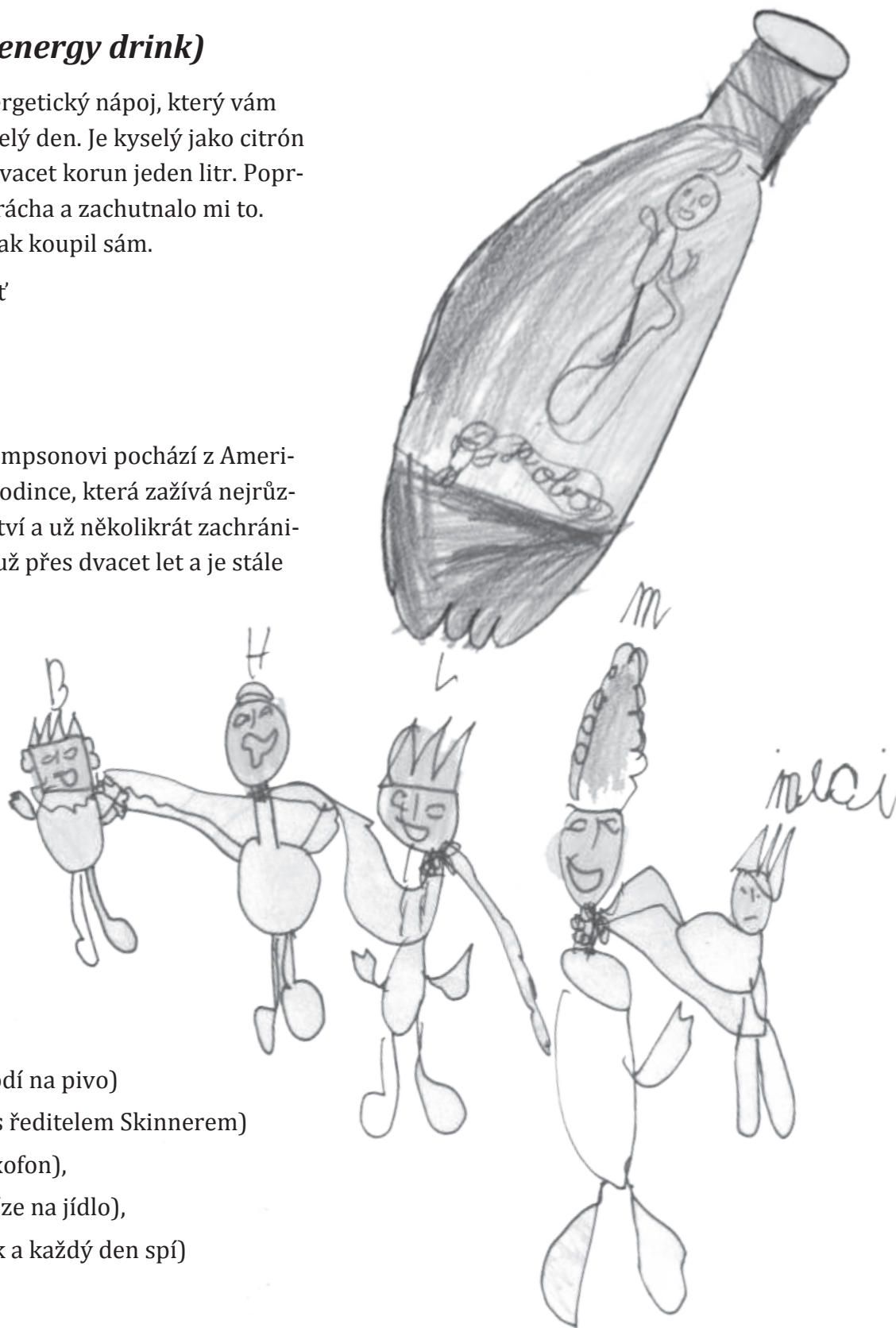
Crazy Wolf je energetický nápoj, který vám dodá energii na celý den. Je kyselý jako citrón a prodává se za dvacet korun jeden litr. Poprvé mi to koupil brácha a zachutnalo mi to. A tak jsem si to pak koupil sám.

+ Má dobrou chuť

- Když zvýší ceny

Simpsonovi

Kreslený seriál Simpsonovi pochází z Ameriky. Je to o jedné rodině, která zažívá nejrůznější dobrodružství a už několikrát zachránila svět. Vysílá se už přes dvacet let a je stále velmi oblíbený.

Houmr (línej, chodí na pivo)

Bárt (je nepřítel s ředitelem Skinnerem)

Líza (hraje na saxofon),

Márč (utrácí peníze na jídlo),

Megí (cucá dudlík a každý den spí)

+Je to legrační, hrajou dva díly za sebou

-Aby Bárt škrtil tátu

Napsal a nakreslil Vlasta Olah

POHÁDKY DOBROVODSKÝCH DĚTÍ

Kůň a mravenec

Napsal Jakub Berky

Byl jednou jeden kůň a mravenec. Kůň žil v Rusku. Měl tam stáj. V té stáji s ním žil Jezdec, ale byl na něho zlý, a tak se ten kůň rozhodl, že uteče. Připravil si svačinu (trávu), pití (vodu) a čokoládu. V noci ve dvanáct hodin se vydal do Anglie. Běžel celou noc a potom usnul únavou. Další den ráno se probudil a myslel, že je ještě v Rusku. Tak šel dál, ale nevěděl, že už tam je. Šel dál a dál a došel až do Indie. Jednou šel do svého baráčku pro batůžek a tam byl mravenec. Hnedka byli kamarádi. Běželi dál a dál ale potom se ztratili v lese. A tam byl zlý vlk a říká: „Je to můj les! Jděte pryč, nebo vás sním!“ Kůň a mravenec ho neposlechli a šli dál. Tam potkali dalšího vlka. A ten vlk říká: „Jděte pryč, to je taky náš les!“ A ty dva vlci začali útočit. Bojovali s koněm a mravencem. Najednou tam příběh medvěd a zachránil mravence a koně. Přišel i jelen, aby je zachránil, ale už bylo pozdě. Mravencovi nic nebylo, ale kůň měl zlomenou nohu. Jelen je vzal na parohy a odnesl je do Indie a tam koni tu nohu obvázal, ale kůň nemohl šlapat na nohu. Pak se jednoho dne uzdravil, ale zapomněl jak má na nohu šlapat, ale mravenec, medvěd a jelen byli, jeho dobří kamarádi a naučili ho znova chodit. Potom žili, šťastně a šťastně.

Vlk a medvěd

Napsal Jakub Berky

Byl jednou jeden vlk a žil v lese. Nejdříve byl sám. Jednou šel do lesa. U jednoho velikánského stromu si lehl pod strom a přišel medvěd. Ten mu řekl, že je to jeho strom. A pak mu řekl: „Chceš být můj kamarád?“ A vlk řekl: „Jo, chci být tvůj kamarád.“ Šli oba dva ven z lesa a přišel tam králík a řekl: „Můžu být váš kamarád?“ a oni řekli: „Jo, můžeš být náš kamarád.“ A jednou šel vlk a medvěd do lesa na houby. (Králík zůstal u svého domečku, protože se bál, že ho velký vlk sním. Velký vlk byl táta velkého vlka. Vlk nechtěl být zlý, ale vzpomněl si, že králík ublížil jeho sestře. Ale vlk se s králíkem přesto kamarádil.) Vlk šel o dva kroky dál a medvěd šel před ním. A vlk si našel jiného kamaráda a už se nechtěl kamarádit s medvědem. A začali se prát. Přišel tam králík a přestali se prát. Králík říká: „S nikým se nebudu kamarádit. Vidím jak jste zlí!“ A vlk šel na pravou stranu, medvěd na levou a králík šel rovně. Králík šel furt rovně a ztratil se v lese. Sedl si pod strom. Přišel jelen a říká: „Tady spím já. Jdi pryč!“ a králík se zvedl a šel pod jiný strom. Přišel tam ten vlk, protože to byly tři stejné cesty. Přišel tam i medvěd. Sešli se a králík říká: „Nevím proč jsem se s vámi kamarádlil. Vy se furt a furt perete!“ A pak se usmířili, protože se našli a každý byl smutný. Potom přišla sestríčka Líza, která se právě ten den vrátila z nemocnice. Velký i malý vlk řekli: „Lízo, mně se po tobě stýskalo.“ A už nebyli zlí. Králík přišel za Lízou a omluvil se. A Líza řekla: „To nic.“ Konec.

VLK

ŽAJÍC

Nakreslila Iveta Olahová

POHÁDKY DOBROVODSKÝCH DĚTÍ

Mamka a sousedka

Napsal Iveta Olahová

Svítlí sluníčko a je přehánka. Potom je hezky. Maminka zasadila kytičky. Maminka uvařila polívku, pak odešla do práce, pak se vrátila domů, pak sousedka přišla na návštěvu.

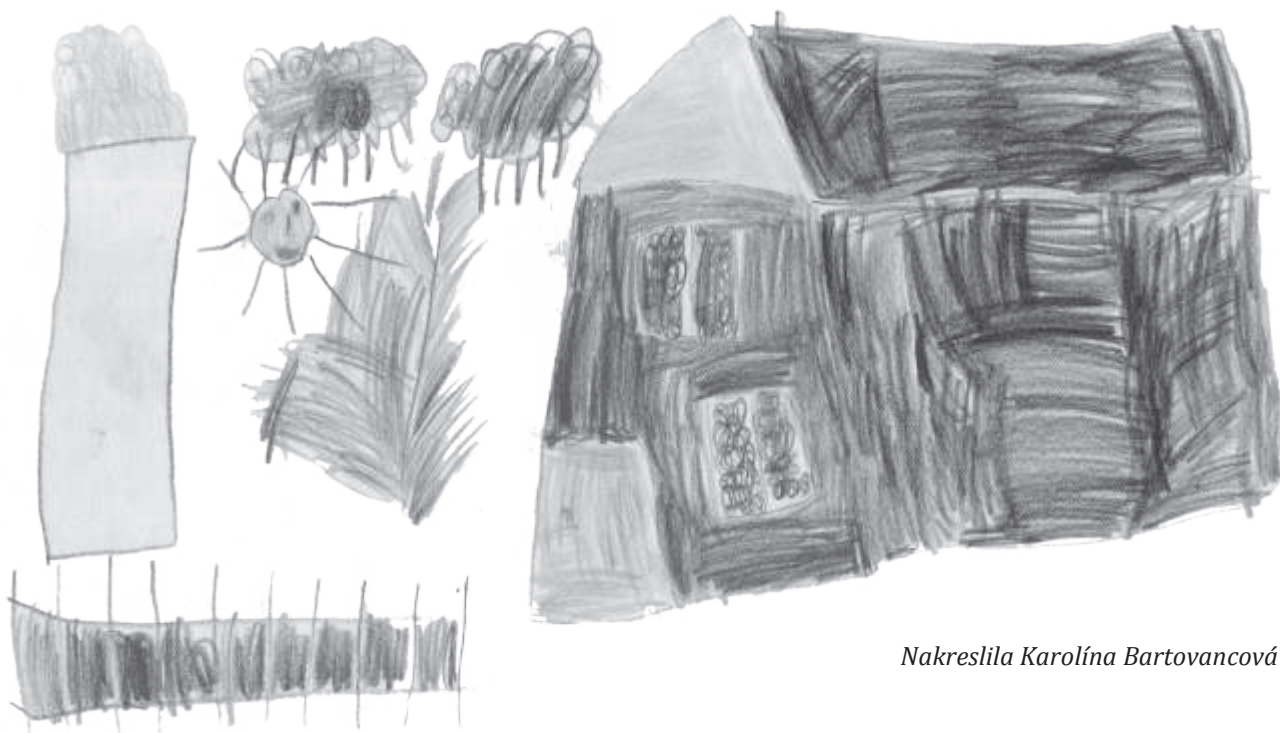
Sluníčko

Napsala Karolína Bartovancová

Sluníčko bylo maličký a už je veliký. Sluníčko se zastavilo u stroměčku. Sluníčko šlo do domečku, zaklepalo na dveře, šlo dovnitř, napapalo se tam a zase odletělo. Potom sluníčko zastavilo na zahrádce, potom přšelo a sluníčko uschlo. Maminka přišla do domečku a koukla se na polívku a už tam nebylo nic. Maminka uvařila omáčku s másličkem a s bramborama, a pak všechno zalila. Zalila zahrádku a stroměček, pak šla maminka nakupovat. Koupila jahody, šla na zahrádku a zasadila je.

Nakreslil Josef Pájma

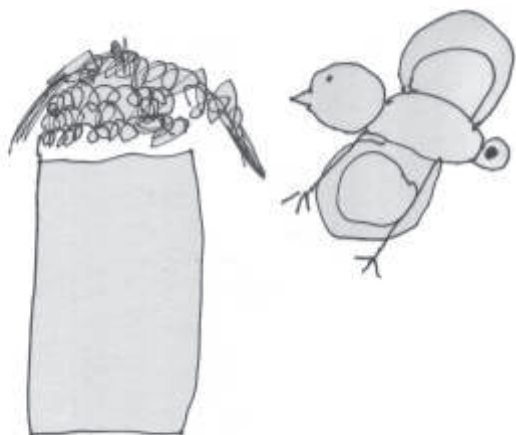
Nakreslila Karolína Bartovancová

POHÁDKY DOBROVODSKÝCH DĚTÍ

Ježibaba s kloboukem

Napsala Karolína Bartovancová

1.

Byl jednou jeden strom. Na tom stromě seděl pták. Jednou ke stromu přišla ježibaba se špičatým kloboukem.

2.

Ježibaba chtěla zaklít strom, ale když si všimla ptáka, zaklela na místo stromu jeho. Zaklela ho tak, že musel ve dne spát a v noci být vzhůru.

3.

Pak si zaklela klobouk, aby skákal nahoru a dolů a odešla. Padla noc a pták se probudil, rozhlédl se kolem, ale ježibaba tu již nebyla.

4.

Vydal se ji hledat a když ji našel, usadil se jí na skákající klobouk a ten přestal skákat. Poté pták navždy usnul. Ježibaba si s ním začala hrát a od té doby byla hodná a již nikdy nikoho nezaklela.

STRAŠIDELNÉ PŘÍBĚHY

Úvod

Tyto příběhy mi vyprávěli různí lidé z paneláku z Dobré Vody. Jsou to historky, které jim vyprávěli příbuzní nebo je někde zaslechli. Někteří v tyto pověsti věří, někteří je neznají, a proto jsou alespoň některé sepsané zde v časopise. Věřit můžete v co chcete, ale hlavní je se něco o paneláku dozvědět.

Smrtka volá do zrcadla

„Když moje máma bydlela na druhý straně, jak bydlí teď Klára, měla malýho kluka jako miminko. Spala na posteli a naproti ní bylo zrcadlo. Když malej brácha furt brečel a máma nevěděla proč, ptala se ho: proč brečíš? A měla trošku už nervy, tak se chtěla akorát nahnout a naproti ní bylo zrcadlo a viděla v zrcadle smrtku, která držela svíčku a vola jí do toho zrcadla. Máma měla strach a tak vzala rychle malýho bráchu a utíkala k tetě no a řekla jí to a teta řekla, že mohla i projít skrz to zrcadlo. Že jí prostě volala a máma od té doby se bála bát sama v baráku.“

Prase nebo Mula

„Moji dva bratrance šli pěšky v noci a honilo je divoký prase a voni mysleli že je to normální prase ale přitom to ale byla normální Mula. Honilo je to až na Dobrou Vodu dokud nedoběhli domů.“

Tajemný obraz

„Stalo se to asi v padesátém roce. Mladá rodinka si koupila barák. Nechala si tam pár starožitností, co se jim líbilo. Měli malé dítě, který bydlelo ve svém útulném pokojíku. No a zkrátka stalo se to, že na obraze byl pan učitel, který před několika lety zemřel a předtím se nechal namalovat. Vždycky večer ve 12 hodin začal malé dítě učit psát počítat číst a další věci, které se děti učí až v šesti letech. Tomuto chlapci byly čtyři roky. Jeho rodiče se

podívovali, protože to dítě bylo přes den hodný a hrálo si samo, ale nevěděli, že přes noc se učí. Jednu krásnou noc matka vstala, protože slyšela rozruch, tak se šla kouknout do toho dětského pokoje. Nakoukla dovnitř a viděla, že to její dítě tam píše, hraje si a počítá. A protože byla unavená, myslela si, že se jí to zdá. Tak šla spát. A další den přišla z krámků a povídala, že jí ten prodáváč ošidil a to čtyřleté dítě se na to podívalo a povídá „no mami máš pravdu, ošidil tě o sedmdesát korun“. No a ta matka se zkrátka zarazila. A dítě zase povídalo „no ke mně chodí učitel a učí mě. Ve dvanáct hodin přijde a ve tři ráno odchází zpátky do obrazu“. Matka nevěděla, jestli dítě lže, nebo ne, tak si počkala na dvanáctou hodinu. Když vešla o půlnoci do pokoje, viděla, že dítě samo píše a čte. Malý chlapec i odpovídal na otázky a příklady. Koukala na to takhle celý týden a nemohla to pochopit. Pokaždé o půlnoci se zvedlo pero a papír a přilétlo k dítěti. Maminka to řekla svému muži. Nechtěla, aby její dítě ve 4 rocích bylo tak chytré, aby to nevypadalo divně tak zašla za farářem. Pan farář šel do jejich domu a matka mu ukázala všechny popsané a vypočítané papíry. A farář matce povídal, že je zajímavé, že dítě má tolik rozumu ve 4 letech. Tak tam přišel pan Biskup a vysvětlil to tam. Ale nic se nezměnilo, učitel zase o půlnoci přišel dítě učit. Farář rozhodl, že starožitnosti, které tu zůstaly po dřívějších majitelích musí spálit. Ale otec malého dítěte se rozhodl, že si obraz nechá. Odnesl ho dolů do sklepa. No ale když se vrátil do bytu obraz visel na zdi, jakoby tam byl už předtím. Otec to všechno pověděl a farář řekl, že se obraz musí okamžitě spálit. Ve 3 hodiny, což není ani v noci, ani ve dne udělali znova oheň a obraz tam spálili. Když se vrátili nahoru, obraz tam samozřejmě znovu visel. Podle tohoto příběhu tento chlapec vynalezl lék na AIDS a dál pracuje.“

STRAŠIDELNÉ PŘÍBĚHY

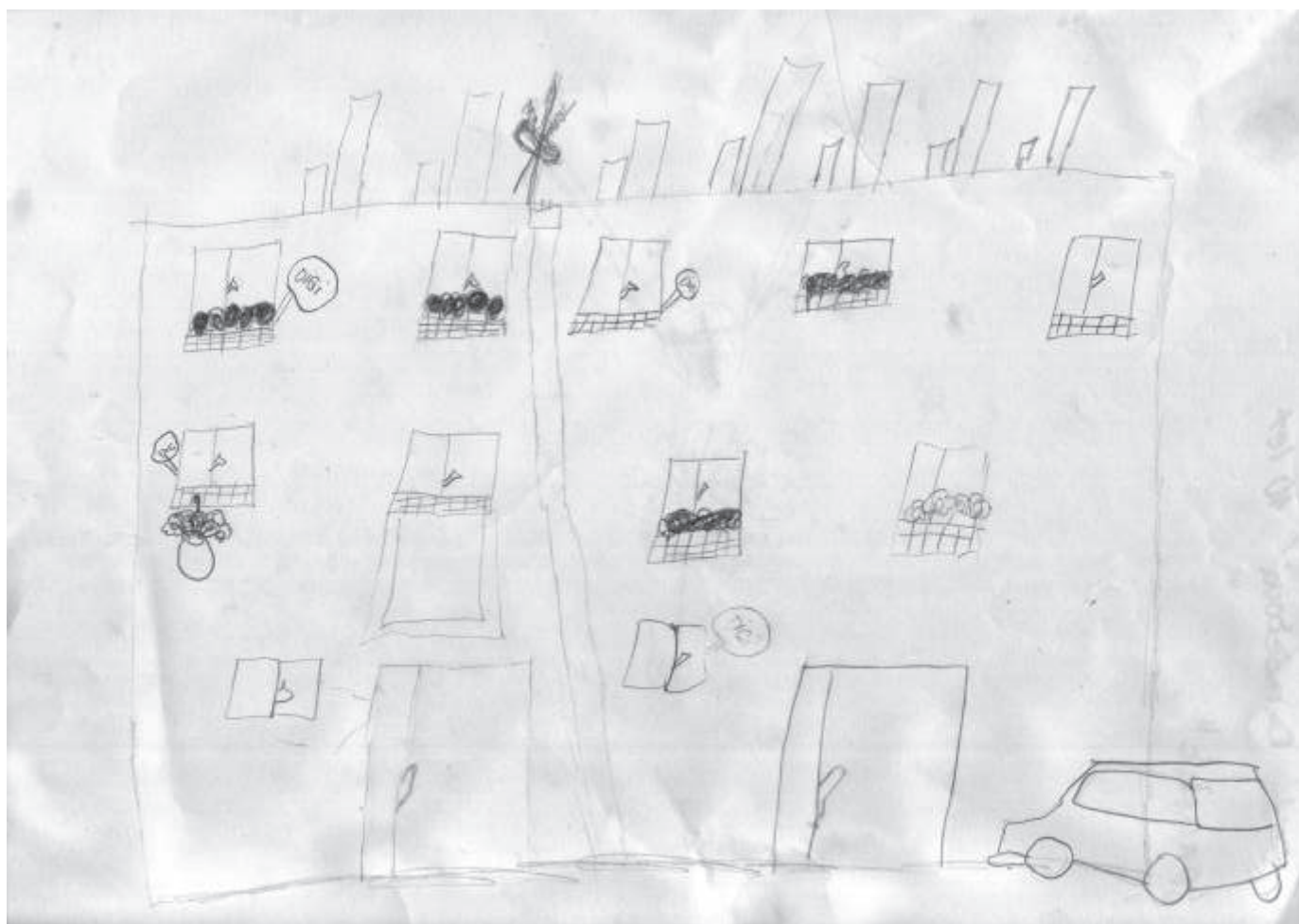
Nechal jsem se pokřtít

„Slyšela sem že tento barák je postavenej na hřbitově. Jeden nejmenovaný kluk, když byl v druhé půlce baráku a vracel se domů, viděl ducha kluka který se tu ve stodole na trubce dříve oběsil. Ten ho strašil. Poté co se nechal pokřtít už ho duch neotravoval.“

Krvavá vzpomínka

„Jeden malý kluk byl večer sám na chodbě v baráku a bylo mu špatně. Najednou uviděl mulu a začal si s ní povídat. Začala se mu motat hlava a snažil se najít schody a dveře svého bytu. Nemohl je najít. Nakonec omdlel. Potom jeho matka slyšela škrábání na dveře, a tak otevřela a tam stál její malý kluk, celý od krve“

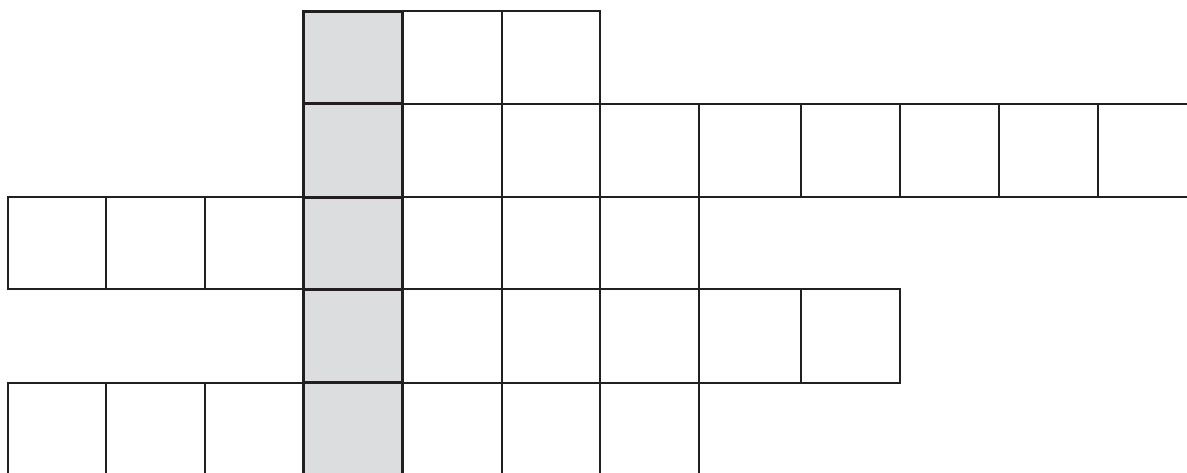
Podle vyprávění připravila Timea Pražáková

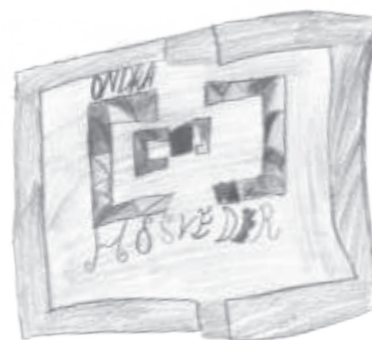
Nakreslila Eliška Dunčková

HŘÍČKY

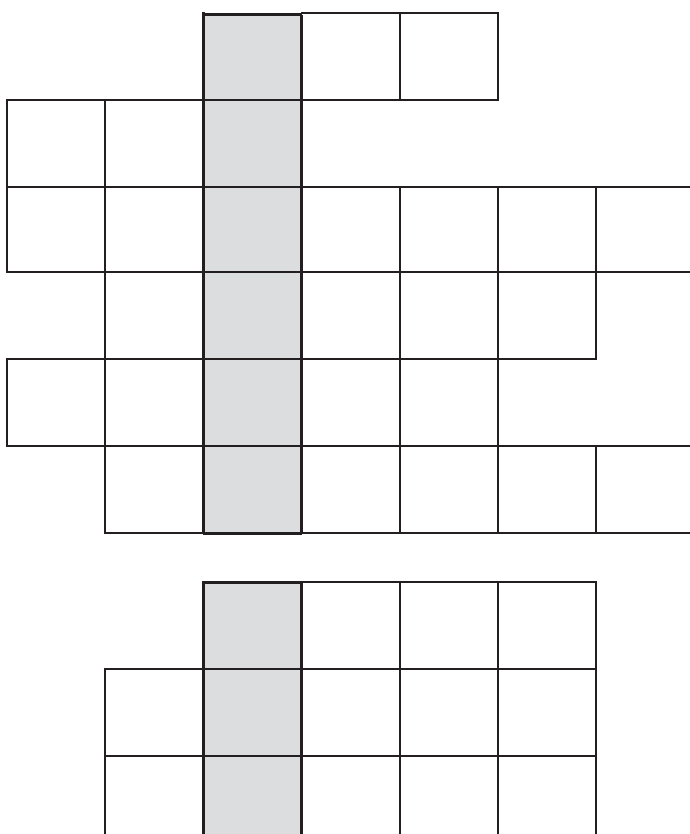
Křížovky

1. 5+3
2. Sladká placka
3. Tik-tak
4. Když ji krájíš, pláčeš
5. Ohnutý vracející se klacek

Tajenka:

1. Anglický pes
2. To, čím se díváme
3. Máma mojí mámy
4. Zvíře s rypákem
5. Anglicky je to „word“
6. Zvířata na jižním pólu
7. Nad námi s mraky...
8. Postava ze Simpsonů
(má hospodu)
9. Žánr filmů

Připravili: Patrik Berki, Klára Berkyová

HŘÍČKY

Hádanky

Sedí 9 vrabců na střeše, přijde myslivec a 2 zastřelí. Kolik jich zbyde?

Žádný, ostatní uletí.

Narodí se černoušek, jaké má zuby?

Žádný, právě se narodil.

Sedí kohout na střeše, na jakou stranu spadne vejce?

Kohout přece vejce nesnáší.

Chalupář měl dvanáct velbloudů. Tři jich zašlo, 4 jich vyšlo, 3 jich zašlo. Kolik jich měl?

10

Byl jednou jeden hajnej a ten měl dva psi, Jmenovali se Vim a Nevim. Kterého psa si vzal do lesa?

Táta hraje na kytaru, nakreslil Josef Pajma

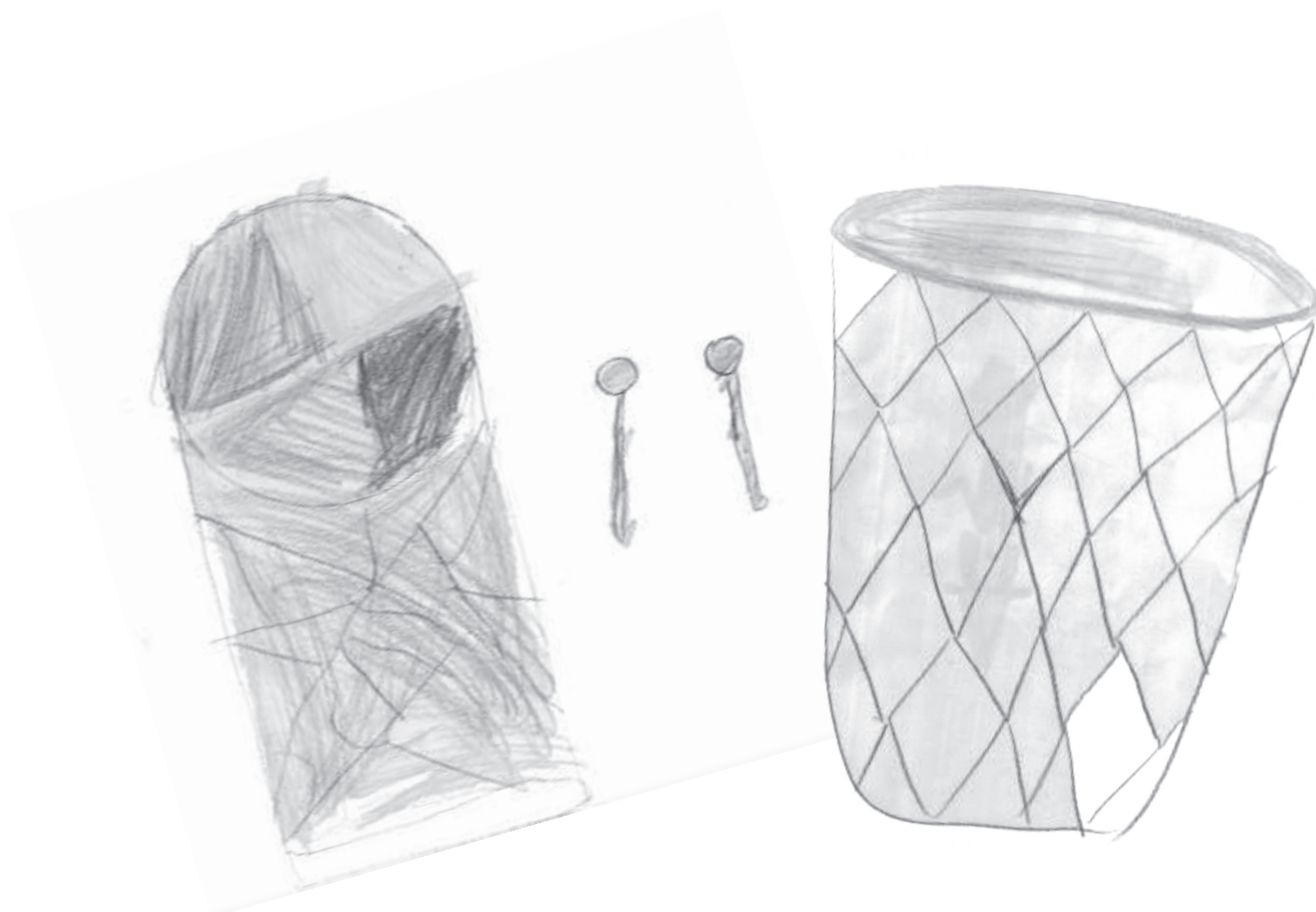
Máma na silnici, nakreslil Josef Pajma

Jak udělat bubny

Potřeby: špejle, alobal, lepicí páska

- 1) Nejdříve nakreslíme bubny na papír.
- 2) Musíme najít kulaté věci, jako například kýbl nebo misku.
- 3) Zalepíme kýbl nahoře lepenkou.
- 4) Sežeňte si špejle nebo klacky.
- 5) Udělejte z alobalu šišku a zalepte ji na špejli.
- 6) Vyzkoušíme bubny.
- 7) Pokud je vás více, můžete udělat bicí sestavu. Všechny bubny nalepíme na přepravku.

Bubnujte nahlas!

KUCHAŘKA

Lokše

Recept je určen pro 6 lidiček

Co potřebujeme

1 droždí
1kg polohrubé mouky
1 nebo 2 hrnky vlažné vody
špetku soli
špetku cukru

Jak na to

Všechno dáme do mísy, nejprve suché potraviny a pak vodu. Necháme těstíčko vykynout asi tak půl nebo tři čtvrtě hodiny. Až těstíčko vykyne, zkusíme ho zpracovat. Rozválíme těsto do válečku a rozkrájíme na plátky. Ty poté smažíme na olejíčku.

Halušky

Recept je určen pro 6 lidiček

Co potřebujeme

brambory 2 kg
polohrubá mouka 1,5 kg
zelí (sladké nebo kyselé)
kuře, vejce nebo sýr

Jak na to

Brambory nastrouháme najemno. Přidáme mouku a trochu vody. Vznikne středně husté těsto, které přecedíme přes cedník na halušky a dáme je vařit. Vaříme cca 2 -3 minuty, poté přidáme zelí, špenát nebo brynz, případně kuře, vajíčka a sýr. Podle toho, co má člověk k dispozici a na co má chuť.

Pirohy

Tento recept je určen pro 6 jedlíků

Co potřebujeme

2 nebo tři hrnečky vlažné vody (podle potřeby)
špetka soli
1 nebo 2 vajíčka (podle konzistence)
mazací sýr
Slaninu

Jak na to

Vše kromě sýra smícháme dohromady. Nejdříve suché potraviny a pak vodu a vajíčka. Z těsta uděláme placičky. Na každou placičku dáme lžičku sýra

Domácí nudle

Co potřebujeme

polohrubá mouka 1 – 1,5 kg (podle chuti)
3 vejce
Sůl

Jak na to

Nejdříve smícháme mouku a sůl a nakonec přidáme vejce. Plochu si posypeme moukou, na které z vzniklého těsta vyválíme tenkou placku, kterou opatrně stočíme do válce. Válec rozkrájíme na nudličky (asi 1 cm tlusté) a z nakrájených nudlí vysypeme přebytečnou mouku. Pak můžeme dát nudličky vařit.

Vám, obyvatelům z Dobré Vody

Tento článek bych ráda věnovala Vám, obyvatelům Dobré Vody. Jako nevidomá jsem nevěděla, jaké bude moje první setkání s Vámi, ale musím říct, že jste mě příjemně potěšili, protože jsem se nikdy v životě nesetkala s takovýmto jednáním.

Většinou, když mi úplně někdo cizí pomáhá někam dojít, nevím, jak mě má někam dovést, jak mě má chytit nebo mě neosloví a já nevím, že mluví právě na mne. Když mi nakonec podá ruku nebo mě nějak chytí a jdeme spolu, cítím z vůdce jakousi nejistotu, strach, že nevím, jak mě má upozornit na danou překážku. Netýká se to úplně každého setkání, ale může to být tak půl na půl. U Vás jsem se ještě nikdy nesetkala s nejistotou nebo strachem. Děti hned pochopily, že mě musí oslovit jménem, když na mě mluví, protože jinak nepoznám, že ode mne něco chtějí nebo že mluví právě ke mně. Když jsem byla například na procházce po vesnici s Monikou, Ivetkou a Kubou, do teď mám radost z toho, jak mě vedli. Popisovali mi krajinu kolem nás a upozorňovali mě na schody a další překážky a nerovnosti. Nikdy se mi nestalo, že bych na nich poznala nejistotu z toho, jak mě mají vést. Nepamatuji si jména všech z Vás, kteří jste kdy se mnou někam šli. Napadají mě ještě dvě jména a to Karolínka a Viktorka. I tyto malé holčičky mě skvěle vedly. Víím, že jste z toho měli asi strach, že děti jsou malé a že je pro ně těžké vést nevidomého člověka nebo že si to třeba ani neuvědomují.

Ale všem z vás, kteří jste mě někam vedli, nemám co vytknout, protože to bylo báječné.

Jsem moc ráda, že jsem tu s vámi mohla strávit těchto několik dní a doufám, že se nevidíme naposledy.

Cilka – Cecílie Novotná

***Časopis vyrobily děti z vesnice Dobrá Voda u Toužimi
a studenti SRG Přírodní škola v červnu roku 2011***

